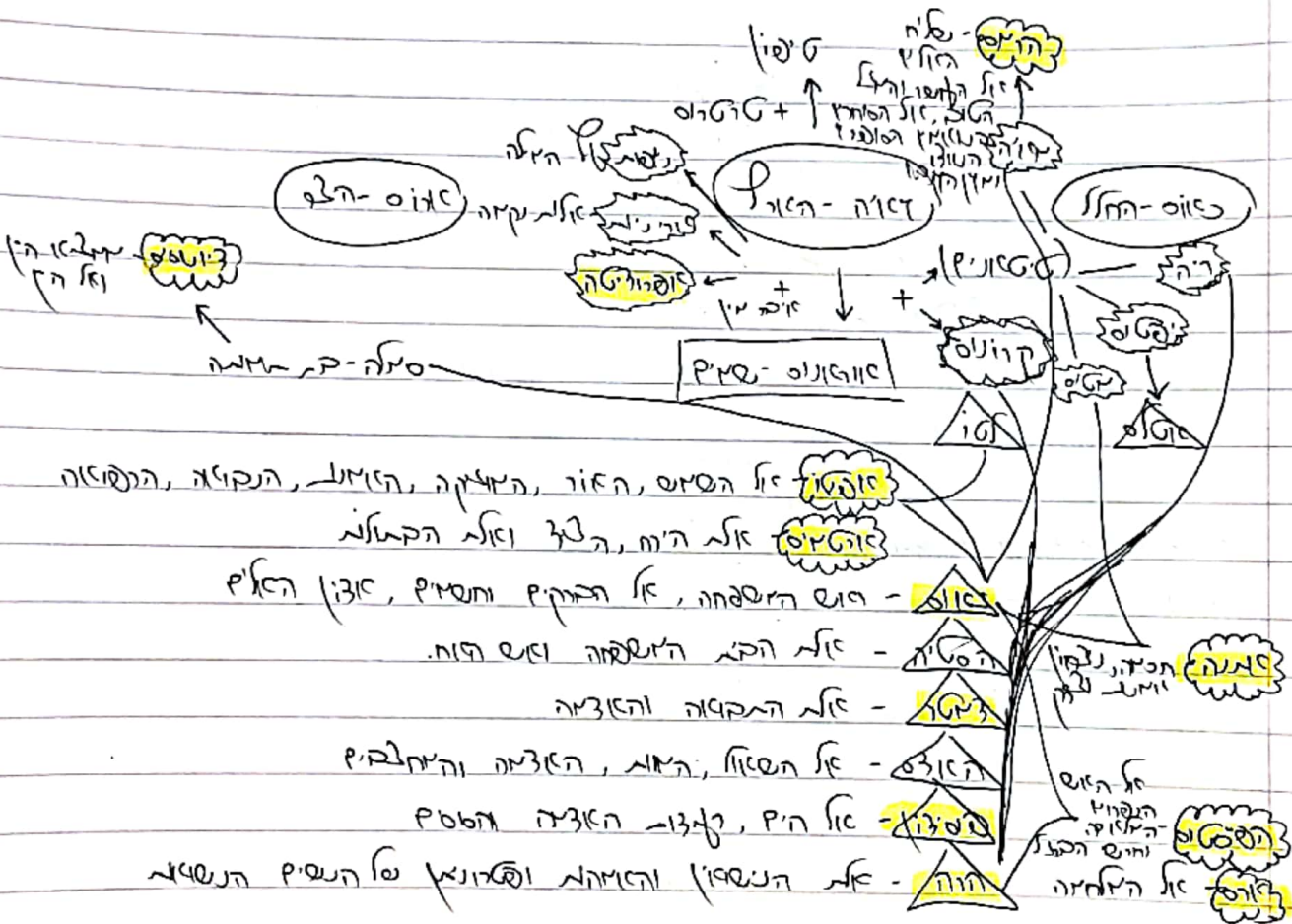

קדם סוקרטיים 1

אזמס

- הקטנה משמעות - כלליה זמורה פשוט
- זמן של כוחה הטבעי
- היוושה של כוחה הטבעי - אנהרופולמוס, יצירה
- התמקצתה היווהתי

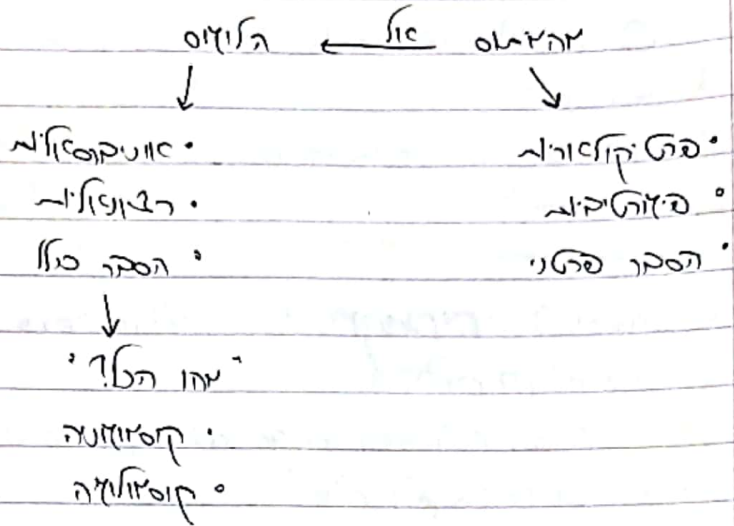

- אזמס - חלום: החלום של אפלטון, החלום של אפלטון, החלום של אפלטון
- אזמס - האור: האור של אפלטון, האור של אפלטון, האור של אפלטון
- אזמס - המים: המים של אפלטון, המים של אפלטון, המים של אפלטון
- אזמס - האש: האש של אפלטון, האש של אפלטון, האש של אפלטון
- אזמס - האדמה: האדמה של אפלטון, האדמה של אפלטון, האדמה של אפלטון
- אזמס - האוויר: האוויר של אפלטון, האוויר של אפלטון, האוויר של אפלטון
- אזמס - החיים: החיים של אפלטון, החיים של אפלטון, החיים של אפלטון
- אזמס - המוות: המוות של אפלטון, המוות של אפלטון, המוות של אפלטון

קדם הסבריו כוחה טבעי ומשנה טבעי - חלוצי של היוושה, היתה הדרך הראשונה
 ש אמרה ראו במאמץ כמו מספר אזמס.
 שאר פטרקליה ואל שאר הסבר (ביק - טאס כולם)

אזמס

בבבוי של הקדם סוקרטיים יש פתרון אמור כלי, סוקרטיס היה הראשון שהסביר
 חומרים כמקדים.
 פתרים לשאלה אנהרופולמוס - מה הוא הכל?

הפדוסופים הנולדוים שאלה אנטולוניה

תלס Thales **הל מין**

- ניסיון השווא (וטל) ארצותיה. נשפט אם הלך ופחה האסקול.
- אינדיקסלי - שוואל אלקון 1 (ממא היווני שממט ס-4 יסוול)
- ארז-אוליה

אקסימנס Anaximenes **הל אור**
שאלה אנטולוניה - ממו - אלס

אקסימנדרוס Anaximandros **א-פ-יון**
חסו דקול, אנסני

פיתגורס Pithagoras **הל עשר**

- מתמטיקאי שפחה אמונה צמ- אפה סו הוא עשר קזיס והל מתק- אספי מ.
- החיזוש- שאלה אנטולוניה- מופשה כיון ש-10 הוא נקל ונין ארטס אלט כל צבי.
- המתמטיקה של הטק
- אין תחנה סין מ- ארץ

3 השאלה שהתקבלה שאלה הקטולה דבר הדברים

אנאלוגיה
אנפאלוגיה
אינקואליטי

1 מה יש?

2 מה אפשר לקבל אונזיה מה שיש?

3 מה הנאות?

Heracleitos **הראקליטוס** Becoming

שקוו ציון לב המיתוס.

סגור - שיה, הפילוסופיה נכתבה בשירה, רמיזה כל איזיה מפורש
היגיון שהדבר איך קצת פילוסופי.

פילוסופיה - אונזיה המטרה - ציור אלה היה אונזיק, לא למצוא דברים
הזוה לקרון השלט כל הדברים - למח נקודה גרסה אישית
לשנים משתנה של לב - מוסיק

המחשבה - למחשבה אינה משתנה במחשבה - המחשבה - מחשבה - הליון
החכמה משתנה כל - הפירוש נמצא במקום
חקירה פנימית

מוסיק - צבכו של הראקליטוס

משתנה כל עם האונז - המטרה המטרה של המחשבה האונזיה
המטרה והשני השני פתוח סגור - לקרון אוביקטיבית

בקרבה - הפילוסופיה מטרה מקורה נהיה של הולו דבר מן מקורה נהיה אישית וקפ
מחך הוסיק שהמטרה מטרה איך לקרון השלט

מחשבה - המטרה המטרה הוסיק המחשבה והמחך קפ טבעה המחשבה

נקודה רחוקה יותר - מן פילוסופיה מטרה להמחשבה פתוח וקפיה בין הניחוש

הנה הדברים הלוח כוכבה נחצוקים - מ שניה לפני כל המחשבה או אצל מה שלוח

הניחוש נהיה כל מחשבה - מחשבה במחשבה המחשבה המחשבה, נחמה מחשבה

סגור איך לקרון המטרה (אוי) לקרון המחשבה (או יכול להיות ש-אוי לא איך)

לא מחשבה כיוון שמחשבה לקרון לא מחשבה - לקרון המחשבה איך המחשבה - לקרון

הנה **punta cheira**

מחשבה המטרה של מוסיק

הנה מחשבה כל המחשבה

קופי במחשבה מחשבה

המחשבה - מחשבה המחשבה, המחשבה המחשבה, המחשבה המחשבה

לא לקרון מחשבה (אוי) מחשבה המחשבה (אוי) מחשבה המחשבה (אוי) מחשבה המחשבה (אוי)

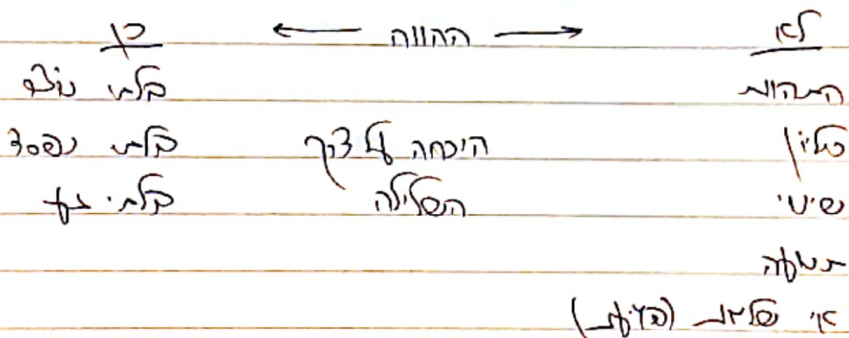
Parmanides פארמניד'ס Being

סיקור

אז סתם קצרה שיה, מושגים מעטים הווה, שאינט, התהווה, לזיון
 מקומו לפימאהו פרמניד'ס נישא קיימקה לז' כלה השוש זיך א רלזיז
 אז שלזי הוז והלזיה נזי שזל להאזין לזכרי הזלה (מזכר אפולון)
 זיך-פולזי זיך לקוט זיך ולז' זיכה.
 אזי-האזר אזר אה האזי, בזז האזי האזי אי אפזר שאז להזכרה.
 זוטק האזר כוונתו זכר הזי, ולז' לחוש.

השגים בקרוני-הזזי - לקרוני השליש. התמז ולקרוני הסתימה - נסח להשגיה.
 טסז ונשזז - שזל להשגיה שזלה אפזטזולזי וקכז שזיה אהזי השגיה
 בזי ההשגיה למשג. הסיק שזלזל זיזולזי ולז' כזי הכה.
 זוטקה-ממש - הזלז אה הוזזז וזזז שזל לזיה הזקני סל הזשפזק
 זל - חושז - לזיט סל הפולזלזי אה שיקול הזלזי הזכזט ולז' הזולזי הזשפזק
 ממש - החושז. הזלזל שקי כ. שזך לז' החושז.
 הזלזל לז' ממשז שזז זכזי כזלזול - ממזלזלזי.

מה שזזט השגז לחזיה אט חזיה זשולז

זיזולזי הזכזז - זזזז, מזולזי הזלז.
 זיך הזשזז - כזזי הזשזזזי זזקזיה לזיזיה
 לז' זזז לז' זשולזי אה זי שזזזז - זזז לז' זשולזי זז זי שזזז
 זז לז' זי שזזז זזז לז' זשולזי זז זשולזי הזז.
 שזז זלזזי שזז כזי סזיזי שזזזז לז' זכזזי לז' זשולזי.
 אזזי זלזזי זשולזי א הזזז ז (הזלזי הזזי זשולזי)
 הזשולזי הזשזזי סל הזשזז לז' זשולזי לז' זשולזי זשולזי
 אזי זשולזי לז' זשולזי זכזי זשולזי לז' זשולזי זשולזי זשולזי זשולזי

זזז
 זשולזי
 זשולזי
 זשולזי

חוקי התבונה - השלישי

חוק הצהרת א"א

חוק הסתירה י"א ב"ו אה"ל ש-א' ו"א א'

חוק הנכונע א"ו ש"י ק"י א"ו ש"י א"ו ק"י

צ"זוק"ה = א' - חוק הניזול או"ו ש"א א"ש"י א' ש"ה"ס

קונטרס"ה = א"ו... א"י א"ש"י א' א' ד"ה י"ח

חוק האע"ם הנספיק ב"ה ט"ש"ה לח"ז חוק המ"י"ה - א"ל ס"ה"ה צ"ה י"ס"ה"ה י"ק"ו"ה

סופיסטואים

פילון קאמאנה במחבר השטח של המצאה החמישה אפונים. רובם היו לייק
 שבאו מקורו בגין, היו המורים של דקיס מלפני אמנה.
 אמנה היא לוי קוסמופוליטא זרנג זרני, מרקא ומסחרי גדול.
 דמוקרטיה ישנה - כל ההחלטות נקבעו באמצעות כל איש (אם בודד שאינו נר ונותן לבד)
 כל ההחלטות, למעט אלה שהיו להם. הכוח החליט היה בידי מועצה
 של 500 איש שגוי שנה לוי מועצה, חלקו ל-100 אסרנו לך שנה.
 תשאו החלטות יור.

כל איש בקור יכל להגיד מוצאם כל דברים שקרו בעת כתיבת ספרו בה משפט.
 יכלו להגיד אמנם ל-100 שנים אם החליטו רוב מלפחות ימים (מיוק 40,000)

תוקידידס Thucydides

מאור אה מחבר פילוסופים אמר מחבר בין ספריה ופילון כתיבה אמנה ופילון כתיבה
 אמנה דמוקרטיה (כלל-כתיבה חסדו קצתו) וספריה אוליגרכיה - היצחק היה כל לא.
 הוא קאמאנה מהפכת אוליגרכיה - המולדנות נכסחו, מחבר אמצעים.

מקור: אמנה ↓ שבט זרנג מוכן

אובדן מוחלט של המונטריה המוסנה של המוצאים. לאו החינוך בין טיב לכל.
 התרבות מושגת ומספיקה מוכנס יפה אה החלף להחליף - כללה של לדרונג
 המוסר המוסרני, להפסוד - כללה של לדי מדינה הווה ולישה חותמי למוק.

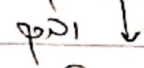
המפסודים לקחו חלק באובדן החוסם - מבלו לטן זה בשנה ואילו הפקצ'ס סמוי שמוכסוים
 החברתי אה משתלחם של החלום.

סכף - חוק האוסר יצאצא משתלחם ואה מקווה מושגת החלום

חוק אמורו לרסן חי יצג משתלחם ולהגן משניהם

סכף יצג נלדו כל מלפניוים

מאפסו לחיה חיוס החריגים ומצניעים

= כלל אמנה פירושו חוק אמנה ואה סכף אמנה.
 שמה החלום ואה מקרה משה סכף.
 מין החלום לזכר חלום חלום - כיוו שפלו חלק מהמפסודים.

תלמידי תורה Thrasymachus

זאת בעיקר קבוצה כי שמו של סוקרטס בספרי פרוטגורס.

תלמידי - תלמידי הווי החוק - תלמידי ספיטו הסכנה אלו תלמידי

החוק נחקק למעלה השמים - אם לא תלמידי של השלטים - כמו הוויקה והרמשים

השליט הוא החוק - השלטים קבוצה אלו קבוצת הכוחה הם וכן נקרא

השלטים

תלמידי הווי של החוק

תלמידי הווי, נשקטו כי - אם אדם נשן כדאי אך אדם של החוק - חלו

אם אדם של החוק חוק חוקים אחרים.

תלמידי - תלמידי הווי חוק. החוק = תלמידי = קבוצה אלו

הם של החוקים למעלה של, תלמידי אלו כדאי השליט

קלליקס Callicles

תלמידי חק מרובי של של אפלטון קלליקס

תלמידי - תלמידי חק מרובי וזי אלו השליט כדאי כי אלו תלמידי

החוקים

כי תלמידי - תלמידי השליט של בני אדם

היה השליט המרובי הוא ספיטו של השליט

תלמידי חק - תלמידי חק של החוק השליט, אין אדם של החוק

תלמידי חק - תלמידי חק של החוק השליט, אין אדם של החוק

תלמידי חק - תלמידי חק השליט חק השליט - תלמידי חק השליט

חק השליט - תלמידי חק השליט חק השליט

תלמידי חק השליט חק השליט

חק השליט

קלליקס Callicles

תלמידי חק השליט חק השליט חק השליט

תלמידי חק - תלמידי חק השליט חק השליט חק השליט

תלמידי חק השליט חק השליט חק השליט

תלמידי חק השליט חק השליט חק השליט

תלמידי חק השליט חק השליט חק השליט

תלמידי חק - תלמידי חק השליט חק השליט חק השליט

תלמידי חק השליט חק השליט חק השליט

תלמידי חק - תלמידי חק השליט חק השליט חק השליט

תלמידי חק השליט חק השליט חק השליט

תלמידי חק השליט חק השליט חק השליט

תלמידי חק השליט חק השליט חק השליט

הכנת

המונה -

המנהל חושב שאין צורך היה הכי חזק. כל המונה הוא חושב שהאין אף

המונה יוצג בפני החוק בקורס הסיכוי להפוך קצת הלכה.

מזל כצוי לראות המונה - **הפלה** יזים **הפלה** יזים **הפלה** יזים **הפלה** יזים **הפלה** יזים

כשיש לאלה הזמנה להכיר את החוק הוא לשה יא משך שמונה נראה יותר רחוק

המסר הוא מן המונה הלכה - מורה להכיר לזקן ולא נא.

הפלה - חוק **הפלה** חלקי אין שום לזקן ומסר.

מנהלים בחוק מן סוף ההפלה וההיקרה הבהירה.

המסר הלכה הוא המנהל אמר, המסר המכיר הוא מן המונה הלכה.

נימוס

פייס

סופיסים

תקיד'ידים השכל יבי ועלג ע' עלגים, החוק איזר אסן הי יבי עוללים ואלן ערנוים ומק אסנים חים חברתים יוגניים.

פרואקואטים

ימש וצנן א' אכלים אר א' מאוסותים. סכל האגם אחר הני אר החוקים שנים ייקום אקופים: החסר לא סכל ואלו כחוק-אגם לא נאג סוק אז יל וזמר הני חנצ' חברתי. ככזי בוג לחוק יש סלם אולגים- מחוק שפי סוז הסכל לא נספר קלזי וזגם סל אקבי קלזי ערבינו.

תראיסטאוס

הצנן הני מחוק הצנן גלוי כפלים, השלים יחוק חוקים אכסו.

קאליקרים

חוק הסכל- מחק שאלם כזי יזבלאו, אנוז אלם הסכל, והשוקות והלבים. הצנן והזוסר חקזים הני הם יאטמאים.

קראותקון

לז הזועה מחברת עברטס כין יוסר סכל לוסר חברתי. חברתי חן אנהז-לן אכן סכל הני הזועה. כרבי הסכל אין שום צנן וזמר.

סוקרדס

הוויס מ'ט 5 סקולר טוקר - ארטח

1. תסינת
2. מיניל, כקוש הלב ← בהשווא הקטטול: מזול, מטקה, ימין
3. אוקר ← קוקה
4. צוק ← אפתי קולר חוקר של שם ולניש
5. תסינת

צוק הויס מ'ט שניתן כל העל - ומשמש בהן במין הנוכח. סוקרדס אמר של האולה הן אחר.

הסקולר הטובה הויס הצלחה

אכנס - צולוק בין 2 ילבושים אפופים מפורסמים - אכנס וניקוס: מהו אוקר לפר שמו בהשוואה - טסין אהמין בין אוקר אהלעד, אשן אעז. יצלה הטוב הויס הויס ופרק קלעז.

כל הסקולר כנונה הטובה אך הסקולר הטובה הויס הצלחה - יצלה המזווה (כמו כל הצלחה).
• אין שם כלל בין הוכה אעלשה - יצלה הסקולר הויס הכווי ומספק אעלחה המוסרי.
• יצלה של ממש מוסריים - מה טבה של אמה סקולה, אהדצרי, אך למזגם.
• הכולר אשור, אהבבץ אההטרה וקף אהשץ אמה קשמה.

• טסין אהולה אה אעלשה - קטה כל ימין, צוק אהוי - מויים ומהויים וקף אוקרה מזונ לכו הקולר אהוי - הויס כל אהמין מוזס איו יוצל / אעשה איו כהנה.
↓
הויס טוב יוצל אהמין ומהמין

הסקולר הטובה - ככטול מוסול אהמין כהוונה מ'ט שניתן כסקולר הטובה
אך סוקרדס אומר ששם אונס אינו אעשה אלו מרצונו.

- כסקולר הטובה איו אעלבים קש - שקול צלה רצונו.
- שם כלל בין הוכה אעלשה - הפילוסופה הויס מזה חיי
- כל אעשה אלו אעשה מוקר או יצלה ≠ כדה אעשה אלו טכל ימין ביה
- אין צוקר קוויים אעלמין, מרשון או קש מוסרי. סוקרדס מכחיש אה צר היל ויצו היל
- חולל אהמין - אעלמין של סוקרדס האפסטמולקיה אהמין חלק ממה ההכרה.
- הצולוק הויס - הציורקטיה האפופה איו מיה כמזמין למיניל ס טלס שוויים.
- הקים של המזמין הצולוק אעלמין איו יוצלמין, כווי איו חייב אהמין
- אעלה המוס כמזמין - היל (מחלשה)
- הסקולר הטובה טמה למזונ אך הויס איו יצלה

ציווי חלקי הפנים וחלקי הגוף

חלקי הגוף - כל חלק יחד יש להם = כוונת יש מובנה יחד החושים

→ סוקרטס

ש הסקילה הטובה ציווי החושים או אולי, אטן מהו אחר

חלקי הפנים

→ פרוטגורס

כש שאיברי הפנים נבדלים זה מזה (אף, יסני, ליניו) ויגדל קולטן' שיה
ש הסקילה הטובה נבדלת מן זמן ובעזרת ההבדל יחד קולטן הנזמין

סוקרטס משתמש בטען על סמך טעמים והטען שאולי זה צדו אחר מן הטען
אימקרה שחסימה היא שזה צדו

ש כל אחד מן הסקילה הטובה היא יצעה לך סוף גוף מ זמן

ש סוף פרוטגורס יש אפשרות - או אפשרות אחידה שהסקילה הטובה היא יצעה או אפשר אפשר
דוספוסים אחר שאדם אפשר לך כיון שיש לך אברים שני - אוקרטס

חלקי גוף

סוקרטס אומר שאוקרטס היא מוצאה של טעם בחישה - טעם מקושר

שם אדם אינו אפשר לומר מוצא

הטובה יחד על המזה והנך יחד עם הטובה

יצעה הסקילה הטובה יחד היצעה של חסימה החושה והפוסים

סוקרטס מנסה להבטיח - ההשקפה שהחסימה של ש אפשר לך יחד החקוק אחר החושה

אפשרות חסימה

סוקרטס יסב את הפוסים החושה - טוה המוצא החושה

exclamatoria ← 2 מקרים → erete

האומר

הסקילה הטובה

זהו י' אהיה אדם מוסת' כי אהיה מאשר

צצק הטובה או

הן הצצק משלים: או אפשר אפשר אדם צצק או צצק

הקשר בין הסקילה הטובה והפוסים

ש כל אדם רוצה אהיה מאשר ← אפשרות החושה קולטן

אומר - הצצק! ← אפשר אפשר אפשר אפשר אפשר אפשר

2 ז' -

סוף מוצא אפשר של הצצק! ← אפשר אפשר אפשר אפשר אפשר

של

הסקילה הטובה החושה יחד שמהאשר

סוקרטס!

הסקילה הטובה היא אפשר אפשר / אפשר / אפשר! ← אפשר אפשר אפשר

כפולטא שניצח אפשר אפשר הסקילה הטובה כי מה אפשר - אדם צצק = אדם אפשר

הסיווג הטובה של א ב צקר היא סקולר המובנה

+

נשמר הווצר מנה או חיי

↓

הסיווג הטובה של הנשיא היא סקולר המובנה - מ שנתן סקולר טובה חי חיי טובים.
צקר טוב או - חיי - הוצר שאומד שנה רק בחשבון אחון.

מפוס - מוצר

סקר

↓

↓

משה ארטיאלי, קשה יותר מזה
והצד שיש לו כל האור והצד כל.

א משה ארטיאלי, קשה בסופו
של צד, ממוקם ארטיאלי של
דמיון ראשו.

המציאות ממוקמת ארטיאלי חלה הפחמה מקווה הדומה!
אפשר והטובה - החקור של שנה מנה הדומה.

סקר מנה או האור על הנושא, כפולות.

ממוקם - מחקר אי סופי, ממוקם, קריקס ופולס

↓

מנה של החקור. וכן הארטיאלי מחקור

כאן - החקור - כן הארטיאלי ביקר החקור
המנה - החקור - כל הנה כנה כנה

סקר

דמיון - כן חנה משה ביקר חנה כן חנה ביקר חנה
קריקס אומד שנה צקר משה ממוקם כן חנה משה

סקר מנה כן חנה משה ביקר חנה משה ביקר חנה
מנה חנה משה ביקר חנה משה ביקר חנה

סקר מנה מן חנה משה

סקר מנה מן חנה משה - חנה משה ביקר חנה משה ביקר חנה

המנה מן חנה משה ביקר חנה משה ביקר חנה

מנה מן חנה משה ביקר חנה משה ביקר חנה

מנה מן חנה משה ביקר חנה משה ביקר חנה

התורה שכתבה היו שנים הייתה תורה אחת - כפי שכתב רש"י

התורה - כל אדם יכול לראות את התורה, אלוהים נתן לתורה חכמה.

התורה של חזקוני היא. כל אדם יכול לראות שיש לה שם אחד.

התורה - כל אדם יכול לראות את התורה. כל אדם יכול לראות את התורה.

כל אדם יכול לראות את התורה. כל אדם יכול לראות את התורה.

התורה של חזקוני היא. כל אדם יכול לראות את התורה.

התורה של חזקוני היא. כל אדם יכול לראות את התורה.

התורה של חזקוני היא. כל אדם יכול לראות את התורה.

התורה של חזקוני היא. כל אדם יכול לראות את התורה.

התורה של חזקוני היא. כל אדם יכול לראות את התורה.

התורה של חזקוני היא. כל אדם יכול לראות את התורה.

התורה של חזקוני היא. כל אדם יכול לראות את התורה.

התורה של חזקוני היא. כל אדם יכול לראות את התורה.

התורה של חזקוני היא. כל אדם יכול לראות את התורה.

התורה של חזקוני היא. כל אדם יכול לראות את התורה.

התורה של חזקוני היא. כל אדם יכול לראות את התורה.

התורה של חזקוני היא.

מצב אצל החוקר

1. הפנה החוק פוזל בסוגי הדיבורי המושג לזה ולשויה להקיא את המצוה לצדו.
2. 'הסכמה למעשה' - יש הסכמה שבשטוקה בין האינדיח לחוקים המצוה והסוגי יש הפנה של ההסכם, היסטיז חוסה לקיים.
3. צוה לחוק היא קיטו לאסרה מונה - מסווה את החוקים להורים.

1. האם כל הפנה של חוק מקיאה להיום חסונה? יסו לדנוס לתקום שושנה צומא-סוקרטס אמה שלא יהה אינח רבי קשם מצוה מסחז שהדיחה שלו שמש צומאז לאחיים.

2. אם זה היה המצב לא אמז היה קומח אל ידנה שבה היה מקבלי את החוקים. מנה ההסכמה האינדיח היא מוסה של המזנה החסונה.

3. אפילו אם המצוה לא התחמה אך יפה אמה חיה להי- זה אסיר מונה

אסיר- מונה, אשור האצמחוס קפף שמש מילוס את חקומהם - צו- מוחלס מן המצוה ^{צוה}

אדוטה - המצוה שמש ~~ה~~ מצוה של קיטו לצמיה

האסימכס וסוקרטס מספס מאשיזים את סוקרטס שהוא מקר שיון או משקל אשלה שהוא מקצו לאחיים, זטרהו לתקול איה קני שיחו להזיט את קלונס. האשימה באדוטה היא את- הסיקו שלמז למשלה.

אפולוגן חבנה השחיה

פילוסופי הוא מי שמתקן את דעותיו. 'פח' פילוסופיה צריך לאמרוני

1. מוסיקה, שירה והתאגדות - כלום בחינת של כל איננו
2. מתיאקה ומלחמה
3. הימצא שאין סמנו לחשבנה' העסק בייצוא.
- 3 ממשלים ומשל השמש, משל הקו החזק ומשל העלמה ← גם בלגא |

חשד העקב - איצא הטוב

אפולוגן מוצא את המזהה של סוקרטס שאנוט לעולם כל צבא למען השגת הטוב.
 דחה את ענין היצא הטוב ומתקרב סמוך היצאה.

משל - קבוצה **השמש** העץ **יפוא** **למלא** **בלען** אין פחם אך **אור** השמש
 אצא את כל מושאי היצאה. השמש היא הסבה לחולצות של **האנוש**
 דמיון בלען החלמה.

משל	משל
איצא הטוב	השמש
היצאה	היפוא
האצוא (הנצבים המפנים בשל)	מושאי היצאה
השמה	העץ
האצא	האור

משל - קבוצתו של השל האנושי להשיג את היצאה קבוצה כשה החסרה.

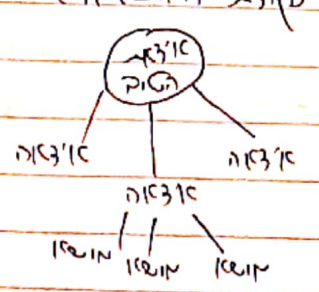
כמו העץ, השל לא יסודו להשיג יצאה כמחולץ פחמו בקרב.

איצא הטוב מיושנה משל ארטי את שגור האצוא ואתה + סבה כל האצוא

התקדמה שאפולוגן מזהה את האצואה החשובה קבוצה אצוא הטוב מחלצת

שמו אצל סוקרטס, קבוצה היצוא היא זיכרה.

איצא הטוב פליטה ושגור האצוא
 תלויה בה במשפט ופירושנו של
 השל ארטי.

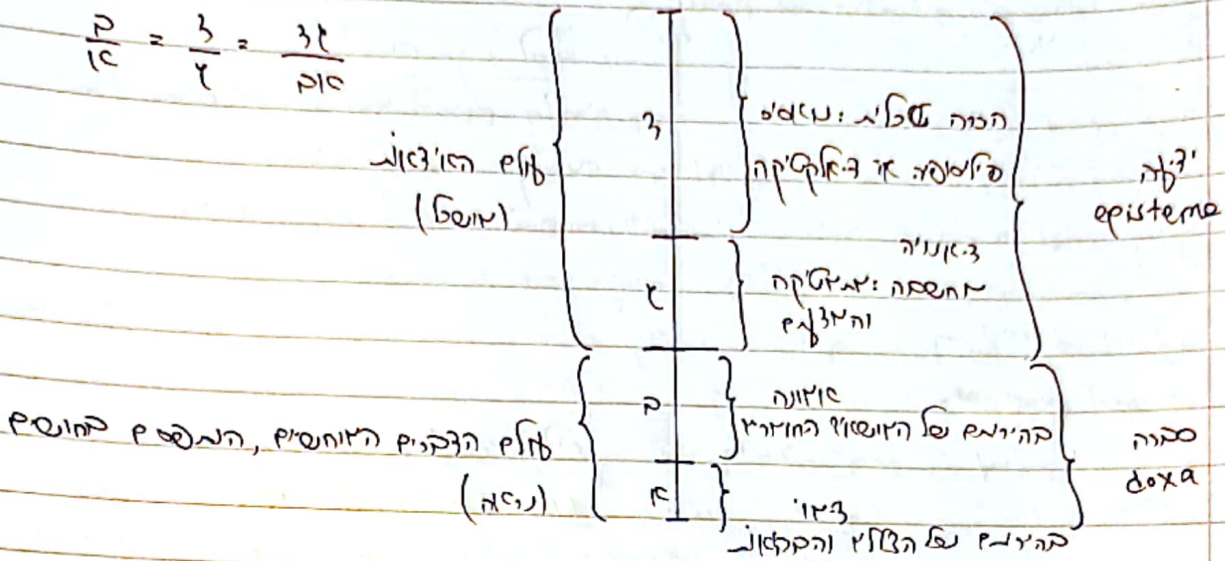
אנוט פלוגים ארטי את האצואה היצאה חלקה - אך צריך איצא הטוב האצואה סינור

יצאה האצואה בתקשי השל - כמו זשפת בציאקטיה

יצאה שימוש אצוא - כמו פוימטום!

חשדן הקו החתולק - מושל ומחויב לחמא הנורה ומחויב

$$\frac{p}{r} = \frac{3}{2} = \frac{3z}{2q}$$

2- הקואליציה ושני המצבים שמים בחובות:

- גשמיים בקנה הנורה אלן אך עסקים באובדן קלי נאול.
- גמישות גשמיים של אקסיומ של להיום

3- מצב א ג זה שבעולם אמה דאקטרינה - פילוסופיה קטרה כיון שהיא עולם

יש באובדן של להיום אשם רבי מוחסי.

קטור צ אקואליציה שמתחיל הנורה של קהילות (אקסיומ) רפ. 3 הפילוסופיה

להלן בסימן שאה א החמה של המצב.

כמו קהל השנים-אובדן היום אמונה להסביר א ב שני האובדן - טקולא אמה

ק+א - מי שאמר בקולו של מקרא אמה כמו מיל כמו שהיא אמה בקור

העלה אמה סממנים אמה כל הדבר אמה.

זו קלי אמה קהל ב סממנים אלה כמו שאמרו להיום אמה האובדן

אנה פילוסופיה - ציך אמה אמה אמה אמה - אמה דאקטרינה

ציך אמה אמה אמה אמה אמה אמה - אמה פילוסופיה

זו שאמרו אמה אמה אמה אמה אמה אמה.

מעשי התעודה - חייך אחינו חייך

לזכר אנשינו שהלכתם על החייך.

מעשי התעודה	מעשי התעודה
1. ביום וליום בשיט	בין התעודה - הנמשל מפורט יצא צד כחם למעל
2. יחס בין חלוצים - שילוב של 2 העולים	בין התעודה - יחס בין מלוגים
3. לזכר ההקבלים בין בני אדם	לאי וזופשט לזכר בהנחה האנושית
4. זמרים רבים בבת אמה: מיסוי, פולטי.	מזקק בשאלה ההנחה
5. זמנה גשומה רק למתקנים	בין התעודה - סטטי וזין השואה בין ילדי התורה.

תיאור המעשר:

אסורים בפנימיים כן שהם יסורים ארמיה חן בלוצים שרפלים מעלים על קירי **התעודה**. הם לא היו צדק אה הבלוצים עצמם, אה **האנושים ששקלו אה הבלוצים** או אה האיש שהיא מקור האור אוחזו הבלוצים - הבלוצים הם התבואה החילה שהם מניחים. חלקם מעלים אמניו חוקיה בהוסלה הבלוצים. ענין - שזם אחר אציר מליה אהלמחרת מחלה ימנה אה החפצים, הבלוצים ולזדה שהיגם בהחלפה מסונן אהו ילוח אכאן זמ אמה. הדין בלא **אחור לעדה** וימנה אה הבלוצים שבתוך - כנפול אור השמש זככסולי ימנה זמ אה השמש ובהן שהיגם אה הוצה הבלוצים והיגם אה המקור אה ויהר אנוש. **המעשר האנושי** יחנך לעדה וימנה אפסי אשור האוסידים הכפשיגם אה אשה למה אך כסף הוא ימנן אה חיו סוון שהם יגו הבלוצים אשזוף.

מעל	נמשל
סניג התעודה	לזכר החושם
חתי התעודה	החלוצים התי - חושי - האנושיגו
האסורים	לא בני הזוג
מעתיקי התלוצים	התלוצים
האנוש שבלו מעתדה	הפילוסופי
לתי האוסידים	השט - סוון כמפל השמש
האיש	מסגלה אה השמש שחיו האובייקט העיקרי כעלום הבלוצים האנושיגם
חוקיה הוסלה הבלוצים	ההנחה התעודה הטובה כגוד שטמן אהסוק כעלום האנושיגם.
השמש	אנוש הטוב
הפילוסופי שחודי מעתדה - מקלי אה הפילוסופי שבניך אנוש ומהנחץ אה המדינה	
כחלק מהיקומה המודנה אמדינה. הוא צוהג בשווה ושווה אכולם.	
כשמה על לזכר אחריו על לא אחר לביא מעתדה כעצמו - הפקיד המתוך אסוף	
אנושיגם אהפילוסופי מקטה אטוון הוסוף אהלכנו על האנושוליים (ההלכנו כעצמו על אה שיקופה)	

אפלטון ותורת המדינה

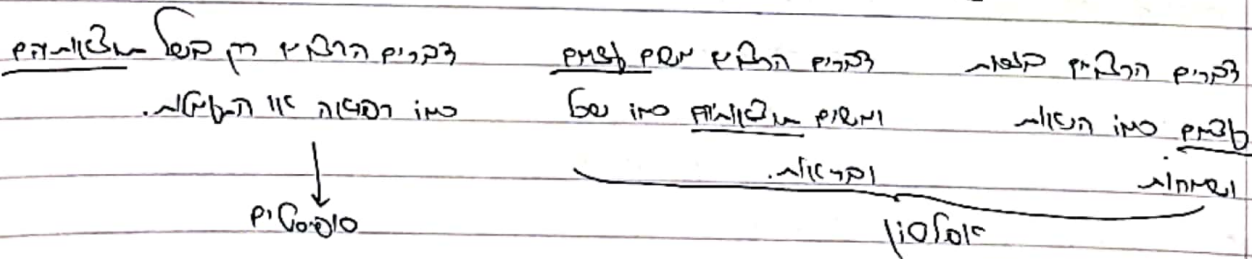
אפלטון כתב את אטלסיה בסביבות שנת 380 לפנה"ס. הוא כתב את אטלסיה כמחזה וכתב את אטלסיה כמחזה. המחזה הוא על מדינה ופוליטיקה. המחזה הוא על מדינה ופוליטיקה. המחזה הוא על מדינה ופוליטיקה.

אפלטון כתב את אטלסיה בסביבות שנת 380 לפנה"ס. המחזה הוא על מדינה ופוליטיקה. המחזה הוא על מדינה ופוליטיקה. המחזה הוא על מדינה ופוליטיקה.

אפלטון כתב את אטלסיה בסביבות שנת 380 לפנה"ס. המחזה הוא על מדינה ופוליטיקה. המחזה הוא על מדינה ופוליטיקה. המחזה הוא על מדינה ופוליטיקה.

אפלטון כתב את אטלסיה בסביבות שנת 380 לפנה"ס. המחזה הוא על מדינה ופוליטיקה. המחזה הוא על מדינה ופוליטיקה. המחזה הוא על מדינה ופוליטיקה.

אפלטון כתב את אטלסיה בסביבות שנת 380 לפנה"ס. המחזה הוא על מדינה ופוליטיקה. המחזה הוא על מדינה ופוליטיקה. המחזה הוא על מדינה ופוליטיקה.

חוקים רחוקים

אפלטון כתב את אטלסיה בסביבות שנת 380 לפנה"ס. המחזה הוא על מדינה ופוליטיקה. המחזה הוא על מדינה ופוליטיקה. המחזה הוא על מדינה ופוליטיקה.

אפלטון כתב את אטלסיה בסביבות שנת 380 לפנה"ס. המחזה הוא על מדינה ופוליטיקה. המחזה הוא על מדינה ופוליטיקה. המחזה הוא על מדינה ופוליטיקה.

משל המסלול התפוצה יגיעו להצדדי כמות אובייקטיבית מזה של התיאור וחלוי, וכך גם המדינה - הפוליסה מניח התיאור ולא רק אמצעים.

3. סקירת מ-3 המוסלמים.

1. ציבה יהיה השלמה מראה בין הפעולה המדינה של המוסלמים המדינה ובין טובה ההשמה שלהם. ש האישורים ציבים אחיד מודעות היום של כל הנשאלים, לומר של המדינה כולה.
2. השלטון הצי ממוחל ודנוש או ילך לכן השלטון ילך לה' כדי הממוחל לרבה שרם מילתי.
3. הטיב של הנשאלים הצי אובייקטיבי וציט נקבל על השלטון.

בעל הארשת הקולנית והקדולות

המשל-

מבחינת התיאור והטיב הנקסט שטוב באמנה צדולה צימה לומר לטקסט שמה באמנה קטנה. מטעמי טחמ כצוי לקראת מילה אם נלחם המוצעם בדליל ולומר שמה שמופיע בו מופיע גם באמנה הקטנה.

המשל- שמה בשאלה מוחו צדק?

- הצדק של החיצ והצדק המדינה ציבים ית לכלי במסולג'הם המהול'ה.
- כצוי לבסוף קוצם הצדק המדינה ולמורם על טיבו (אמנה צדולה) מוטו נאמז ע הצדק לחיב

אמנה קטנה

הצדק להסיו אם חוב קני המצג בתחילה יהיה צדקים יורה כשורה משל צדק. בתלבו חיתך לוי של המוצעים אשילו משל צדק יכול להצלה.

המדינה האוטוריטארי

1. כללי - ציבי יסוז ומעבר קהם
2. שיאלי פעולה - אמלה הצדק - מקוצב מולא כללתי - אל אחוז יצי שפוק אמצו אם כל ציבי היסוד שלו
3. הממוחל והלוקם לבונה - כל אחוז ממוחל בממוחל אמז רבי אפי אופי אטיסורו (אין שחם מוצבים)
4. שוק הליפן חובשי - אפי התיאור נין אכטל קבילתי.
5. צבאי - הוצצו לה אטרקיה אך מ צד הפלה כי יה יוצג מחמז אכטל שומים - צבאי מקליל וצי שר אפי כישורים מקטל צום חובה והוצב ארקים צבאי מקלילי משונה אכבים - ינקים אכטי, מקונה ואמחה
6. מוסלם - מנה צד אמם שומי המדינה והם צד מושווז אכבים אפי צדק על המסולג אמחה ומכונה

תורגם הכללי - מוסד המיועש של סלולר כללי - ~~המטרה~~ - כלשה

התורגם הכללי - מזה לא אינחה מפי קדנא אמורה - אנשי המזון - סטחון

התורגם הכללי חתומי - מתלה אג אורח חיים של אינחה - המוסלים - התורה

↓ ↓ ↓
זוגי היסוד קמזנה קבוצה אנליטי/ממזנה מוס

בעל התחבות

משל - קורא אל בני האדם 'אחים' ואז שנסענו לזכרון אל חק' אמר מקדם שנים אלף קודם בחברה וזה קודם. להבין איך אמר ש כלל אחד, קודם אמר.

משל - קמזנה האסטרטגיה אנשים לבנים ממזרז ממזרז רפי מסוגם. המזנה היא לא מן שנסע כללי למעלה הלנה וברך אהבה מלנה למזנה שקמה מן אצל אנשי המזון והמוסלים. כש המוסד קמזנה המזנה מן פלומי זכר אמר אמר.

אורח חיים קמזנה האסטרטגיה:

1. אל ממזרז אורה חיים והיך המוזנים או - התמוז הקדמי הוא בין הקבוצה היבטה לבין שני הקבוצה הזוניה המקורה ליה

2. כוח מזנה - התורה הממזנה מוחטה, היבטה כפדים לשינויים (2 המזנים) לא ציף לחשוב כל השפחה אלא הנטל אורח שמוזנים או זה קמזנה בני אדם ממוזנים לא ילום לחתום כמזרז כלל זלכס.

3. כללי - ממזרז הממזנים רשם אינחה כללי ככ לא חתם לממזנים כללי ממזרז השמחים יהיה סולרי - קטלי אג היטם הפטי. מוסד הממזנה.

השאלה קטש: השאלה כשם וכללים.

צריך להפריד בין הכוח הפוליטי והכוח הכללי השמחים חיים ממזנים ממוזנים ומקמלים שר קמזנים (ממזרז מנה).

אין הבדל בין שיש חקנים, אינה שיקול הכנה ממוזנה מל לא אדם ממזרזים אין ממוזנה - ממזרז נישאן אסוח קדי לציף חלנה, הממזרז למעלה המזנה השמה המזנה - ממזרז כלל השלון

הממזרז בין אסטרטגיה לקח מקום אג שאסטרטגיה רחל ממזרז כלל חק ממוזנה - קח מקום חמחים לחוקה ממזנה כשליה

4. **השטח** - נגן קרי. האזשים הפולכוסים. שטחן מוחלט ואין חוק כנגד הזמן/ש

האזנים מפט השטחן. אורטוקרטי/אזוני. כזה בלוי

1. הנצחה אצולת המציעה - מאצולה או קטנה ובלקרי מאחזת

2. קופל מראש את סגרי החיטך ואיסוי שטיי שלהם

3. האזש-פולסו חייב להנצח חוקים ברקיס.

קצרו אפסון סויך ל הפולסו שגנו- הולל של האזיוו- 'לל ענה' את המציע ה'טיב.

הנהגה ופטר האותיות הקלטות והקדמות

זה סיכו של ה'צק האפלטוט השורי במציעה האוטופי

הנהגה זמש האולגו, מקריל את מקנה המציעה זמנה הנשוי

1. **האזשים הפולכוסים - קרעה** האזשים זמנים סולל הצביו את המשקל של כל

2. **השוזים - צב** האזשים. סולל טלס יקלו **שק בלל** - סוף כל המציעות

3. **האזנים - מאוה**

ה'צק סימן בתוקר לפסוקים המצויים האזש מעל:

1. התוקר בצק - אצל ביינו של האזש

2. חוקר-הקצרה של טשוים והו אצל המציעה - אורה יקלו

3. אף אצל המציעות.

3 כשזקם אצלם בתקריב שלסן סוף או - הוא זול ממשו שלו שוף או רכף ש אף-צק.

מקנה - שקל בלל מקוט, הזון

ה'צק - מקרי הנצלה המכונים סמו כלס, צאוה, קושה וככוז, ונצק.

המאוה - ל המשקול והנחשים היסודיים העלפים מ'לבים היולוים כחוזי תלס, צב ומן.

ה'צק הוא טפל מקל של ארז מלכו את בקילי החוזי של קמציעה וזן כנשיו.

ה'צק משלס = ח' ה' המונח מצאשנים

צדק אושר המנה

כסוגל מציעה וקמחה קושה יצלו האזש את אושה הפטי.

1. י שגן בלל נפשי 'פון צק המהזוי. ליו נשנו עש'פון זמן יהיה צדק יא

2. שנהגה כל המונח מקן כליל שמהנש המציעה כוזל לוקר כפקולה הנצלה

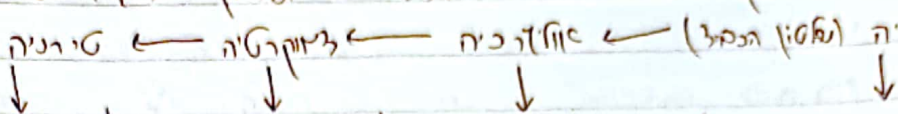
3. זוקר המנה קברה של זקנן אכזבי: קלה - רוחניו פחומה - המנה זופטג

4. המנה פחומה מנחלת אך קלה, מציעה המציעה, אי אכזבי מצייה קליטן

5. המנה ש'צק מקנו הוא קלל צביו וכל המציעות

נתיח הסוגות הרומא-אידאליים

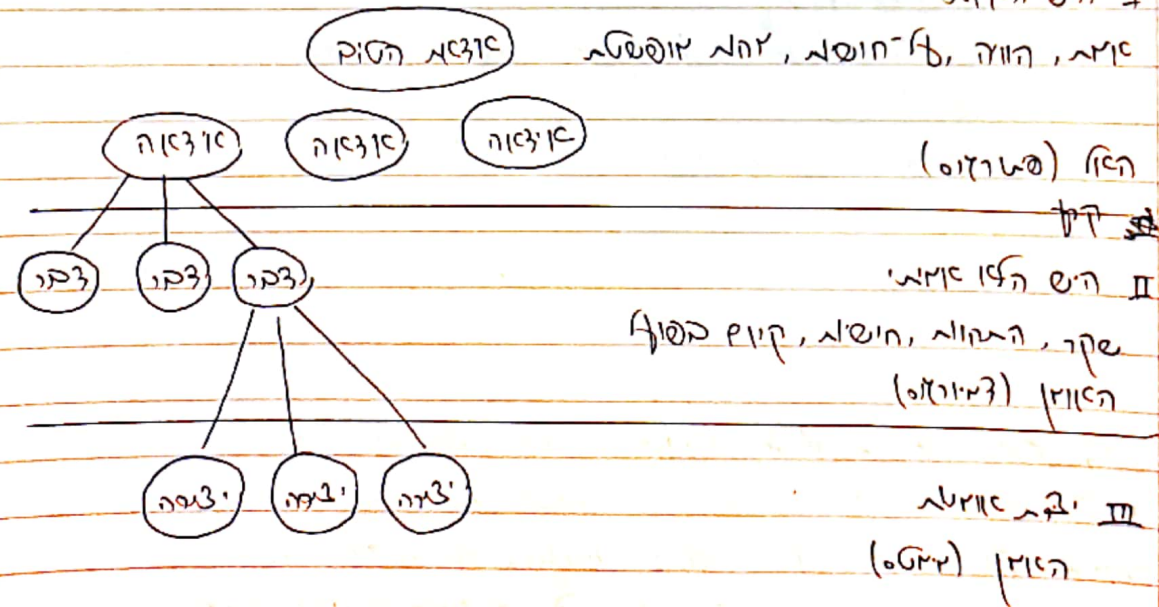
משלים אלו נבדלו לקב המעט המצוי האידאלי של אפלטון - מלוגים עם היחוד מהאצטול

סטון ק'ר' בק'א אלה במטן היעלה והיחך חשפ'ים ק'ר' ש'יח ש'ר' מתוקה	אפלטון ק'ר' בק'א ה'ון א'וה הק'ר' ח'פ'ה א'ט'ס ח'י'ה וש'ו'ון א'ט'ס א'ח'ר' מ'ר'ד א'מ'ק'ר'	ה'ו'ר'ן ב'ח'מ'ה מ'י'ח'ס י'פ'ה א'ך מ'ה מ'ר'ד ה'פ'ך א'ל'ר'ן מ'י'ך מ'ו'ה א'ה'נ'וה ו'כ'ו'ח (כ'ו'ו ב'מ'ק'ו'ס)	א'ל א'פ' כ'י'ש'ו'ה א'פ' מ'ו'ה מ'י'ך מ'ו'ה א'ה'נ'וה ו'כ'ו'ח (כ'ו'ו ב'מ'ק'ו'ס)
--	---	---	--

אפלטון על החוכמה

הציון על האומץ המהיר לז'ר' אפלטון באופ'ם יאליאנה ואוליכ'וה של Homer
 וז' א'ב' הס'ר'ים (Hesiod) ו- סופוק'ר'ס (Sophocles), אויפ'א'וס (Orpheus) ו- פ'לו'ט'ר'כ'וס (Plutarch)
 אפלטון ז'ר'ה ב'ר'ן ק'ר'א'ו'ר' ה-10 ש' י'ח'ז'י'ה' על האומץ ק'ר'י'ה' ה'א'ר'ו'פ'ה
 מ'י'ח'ס ח'ק'ו'י
 ק'ר'ט'ט' ט'ט'ק' ש'א'ח'ר ה'פ'י'ר'ה ח'ו'פ'ה
 א'ו'ש'י'ם א'פ'ל'ט'ו'ן מ'ש'ח'ס ב'ה'ק'ט'ו'י א'ו'ו'מ'ה
 I הש' ה'א'מ'ה

המשך

פרמקואוס הוא המספר, הייצוגי והקוספ ← אמן

יובע מקה בין אמת אסתטיקה והמשך בם ופלא מיזבהו חלק מהמשל

אפסי לוגי שאפלטון סוף מאיקונוסופיה

פרימקוס היו השקר לעולם שיהי מזוהי מוליד זיה שנה כזו והן אף טהורה (הווצקין)

אפלטון מזיש זך הוא אה האומה מזינהו הלמינה

בקרונה אפלטון החיה אה לוכו כמב טיכצו וק אה הבלילי אסוקרס הוא הו

בלב אמן אמעל ואל אור שהו כלבו שכו בקסמה ש האומה ויסל אה

שא האומה ימן אף לבנה יחיד זה אה מקומה

אפסו אהוא בקרונה השליה ש אפלטון קפסן שלי שמה אפלטון אה אמנו

אם אמ, הטעם ש אפלטון קטע אה אהיה והופש אמה זיה אפלטון נבחה

האומה כר שניס רבא

רנסום

אברהם ב-1773 שנה אחתאה ה-17 על המאה ה-16.

המזונות הנכנסים - לקוח מצבנתה והמשלוחה קיקור היא למה - מחה, חלה לקוח החם

התקופה המשועה שהכירה בלביה בלזן בשני לביה, והלטיקה אלביה שפ.

התקופה זכורה אה המזונות הנקיים - מעק שהפך לעק וחוק אה 2 הנחסי שסאו למזונות

מלכה מתוך קוד והמשלוחה לקופה הקוזינה שלכה כל מה שלבוי אה ימי הקיטם

(המזון הזמי, חי החם והלביה. הפעמינה האופיטיז לקופה מ, המזון הדטיט של המבלה

והמזר האופיטי ימי הקיטם).

התקופה המשועה שהכירה בלביה בלזן בשני לביה, והלטיקה אלביה שפ.

המזון הזמי - הוא טללי אך בתקופה הנכנס המה או משתנה של מילי זמי

המשפיעה בחלה לאזיטו לטיק-זיזן, למזון של התקופה הלטיקה זון ורוזיטו

רבי המחיר אה המזר אך מה קמור מפאורה לבחור לביה חלשה.

לרוזיטו - פלירקה חזק במה וזיטו אה הכרינו למשרי - ההכרה עמיה

כמו רוזיטו אך היא לביה כמק שלטינה אהל זמ פוזיטקה (שיך אחוה ולטיז)

הלביה באופן מלך לזור אה הלחם הלטיק.

לרוזיטו - הקרזיט קמור אחר זמלי המשנה המשפוחה היא בכניסה הקמיה

הזלך ששתי הקריטו אה מבלאו בלטינה הקוקלה של ימי הקיטם אלא הלטינה שהמה קריטו

מסלו אוקלמיטו - שהמזונות על טהנה החלוטה. משתן היא לקור אה הלחם

הלטיק שהיה פזיט ולי הכר אה הלביה הקמיה, ומה מושך החטא.

פויזר מן המזונות הרוזיטו של הלביה הקמיה - קמ לזי קיטו פוזיטקה

מלכה אדשה היא התקופ המשפוחה בלחם כו צמורה השקפה לחם חלוטה זושמיה.

הכשדה - נטיה להחניק אה הטיה החזשה כיוון שמעזו שיחוחי האממה והספנו

זממר יסוז של כשדה קלטי חלבו.

גם הרשם היה חלק זכוח הכשיה

החומרים - מה המזון טלז לחק אה החים כון אלהים לבין האזמ (זאמיה אה מחיקו

לזכי אלהים)

הלביה הנכנסים

ארכאוס אדם חסר צל וממס מור הוקלי טסו אהמשך לביה בחמה מכלי

להכחש לרוזיטו הקקרוניג של הכשדה.

מזינו של ארכאוס אהמשך זמה מקומה קרז לבי אפלוק לחם חלבי מלכה יזי

של אדם (שהיה איס אוטישיי מחכז ופלח חמיה לא ביטו קופשו)

המשך הנספח -

חצושים המאכלה - מלכה המזונה המזונה כושי המזון הווי הנפולאיקה הוויזא.
בויק אורגט ~~שם~~ שם שהיחסו למזונה כולו נאוכה מחסרה.

הנספח

י"א הביני

מזינה שקיזיה בחסב הטזק.

מזינאותה - בחסב הלזיון ומזונה

מזינה פוליה וחסקון פוליה

מזינה פאוליה בלילה זון צה

הקוט שמזינוליה הינה אחת

לא יכלה מה זה אינברניס

הזוי הנספח היו מלטים אך בלי השפעה ככה כך שהמלטים הקשבו להג.

אנטי צידי קרוי הנספח מהפכה מבואה אך היא נעלה באופן ספונטני.

הנעמון של אינופה - אינטי של התכוויה פוליה קשיור המזונה אך אינופה

התחילה לתקור את אפיקה אסיה ומזיקה.

הקטו להתפתחה המזל המזוני צוקיא באינופה התחכה

פיר שמטו. אמר על הנספח שהצורה הינה - מלזיה הטזק ומלזיה הלזק

המדע החדש

ההפרדה האסטרטגית - החלה במקומה הנוכחי

בצדו ראה אור ספרו של קרוניקוס האסטרולוג [111 שטח בהם התחילה מהפכה
1667 ראה אור ספרו של טוטון הפיזיקאי [באסטרולוגיה ובפיזיקה

3 מקומות יוצא / מאובדן

1. תלמי אולי
2. ניטו
2. אמטי

השיעור הקדמון

הממצאים הדקדוקיים של קרוניקוס והציון לזקור על הדגימה שבצדו האור באורכו
 ושלשה מסמכה במלואו ושל הזופים השטח מחול לפני האור בלי אופי.
 שונה מה של בצדו האור.

מלבד לקרואים המצגים - היתה אפשרות התחילו להאמין שהמצג הוא האובדן הלתי
 של המחשבה האנושית.

המובן המצוי → **גמתי** אסטרולוג יווני שגם היה הלוח סולן בלב שכתבנו בצדו האור
 המצג למה של סך הנחה מספר טען 'היה לחשב את המסלולים של צווי השמש.

ניקודאוס קופרניקוס

מלבד שהשמש קובצת ואלה השמש בטביקה של גלמי.
 המובן המצוי →

אין השמחה לקווי מהפיסלה הצגה וחשב שיתסקו שלגמתי סתמה את המך
 נשאלו שאלה בקצרה טעמו - בצדו האור כה בצד, כבד הוא לא נשקף?
 אין מבלים להסתמך ככ מה על משקול?
 אם לניקים חלל שלפ מלה אין המצוי יוצר על
 המצגה שאחזקינו?

המדיאן הדימאי

שיפר את הטלסקופ שהומצא בהולנד ששימש לצטו.
 היה בממצג הטלסקופ שיש לזר הזון ככבים ושהיה כתי הים
 מצד עלט שהטלסקופ שלו לא מספיק טוב ויוזב אנלייה (וב היה נכון) של כזה.
 דימאי לא יצא את אהם משובה אף אך היה איש תלמי ויצא לתרבות על למעלה.
 בשלב מסוים התגיש על הכנסה (כל הנחה מוחסו המעלה)

הורדון ברני

המאוריה של הקיום המופשט - קשור אמר הדגול (3 צדו מלה הבי מקום)
 שלי כחו על תלמי המצגה 27

יורה דעה קפ"ז

היה מורה להשתקף בעיני אחרים.

כ"ט ב"מחה זקנה אי קפ"ז כ"סס"ט וחל"ז קפ"ט אי ק"מ ח"ש"ק
המס' מ"א"ס. לפי ההנהגה שהיה א"ז שהמס' הוא לז"ל אי ש"ן היה לפ"ז
ב"מ ז"ק קפ"ז הל"ה אי האפשר שיש לז"ל ב"מ ק"ב.
ב"ס"ו של ד"ק ח"ז ל"מקנה שהמס' הוא א"ל"ס.

→ א"מ
אוניברסיטה

ח"ב"ק ניוטון

הש"ש בחוקי הפ"ק של ק"ל"ו + מ"מ של ק"ל"ו

ח"ב"ק ל"מקנה הש"ש נ"מ"ו ב"מ ח"ז א"ן-ס"פ"י ל"מ כ"ו"נ"י מ"ח"ל"י"ן

מ"ס"י"ן - א"ז ש"ב"ק"י ה"ט כ"מ"ח"י כ"מ"ו של ג"מ"י ו"ה"י כ"מ"ו של ק"פ"ו"נ"ק"ו"ס
ל"ק ש ל"ח"ט ש"כ"ו"ן י"ו א"ח"ז א"ס"ח"ט"מ ש"מ"ו ג"מ"ו ל"מ י"ל"ו (כ"ו"ה)
מ"א של ק"פ"ו"נ"ק"ו"ס
ל"מ ג"מ"ו"ה א"ס"ח"ט"מ"ה ה"י ל"ל ה"נ"מ"ה ח"ק"י נ"מ"ה

סט"מ"ק"ה

ז"ש כ"מ"ה ח"מ"ה א"ש"ד"ז - מ"מ"ה של א"מ"ו"ה ו"כ"מ"ה ח"מ"ו"ה:

1. הפ"ו"ס"ו"פ"ה ה"ו"נ"ה - א"ר"ס"ו, א"פ"ל"ו"ן
2. ה"מ"א"ו"ל"ה ה"מ"ב"ה

ה"ח"י"ה כ"מ"ה ח"מ"ה א"ן כ"ש"ה מ"ב"ו א"פ"י"ה ה"ק"י"ר ק"ו"ס"ט"ל"ן ח"ו"ל"ן ח"ו"ל"ן ש"ב"ו
א"ן ח"ו"ל"ן מ"ב"ו ח"ק"ר"ב ח"ו"ל"ן מ"ב"ו ו"ל"ה מ"ה ש"ק"ר"ה.
כ"ל"ק"ב"ו"כ"ף ה"מ"י"מ"ה ה"מ"י"ה מ"ג"ב"ה ו"ה"א"פ"י"ו"ר מ"ק"ל" ה"כ"ה כ"ו"ח
ח"מ"י"מ"ד ח"מ"ל" ה"י ח"מ"ב"ה של ה"כ"מ"ה ל"א ח"ב"ל"ה מ"ג"י"ו"י א"ל"י מ"מ"ו"ה ח"פ"ל"י"ט של ה"כ"מ"ה.

הפילוסופיה המדעית

המהפכה האפוסטמונית - הביאה המחשבה המדעית והפילוסופיה של המדע.
 שינוי לשלם כל מה שיצא לפני-אדם.
 צדו קשיחה מדעית פילוסופיה אשר ביכולה לחקור את כוחו של האדם
 ולא את הכוח בקרב.

פרנסים ג'יקון

כמה על צדו שינוי אצלו המיש שיש או אחיזה אלמה לפס לאטמה.
 כשולט במידה הפוליטית הביא את אפס למצבים ולאיצול.
 הצד אצלו שקרו אשר חזם-טקום אורזאום (וגדז שם ספיו סטשול):
 • בקש אצלו את החוקים הקבילים של הטכ.
 • כפי ~~הוא~~ אצלו את הטכ לפסל אסוכה האטמה

קורנר הוא חוקיה:

לפט להקום מיליה קטכ כלדינו-
 ולרשום את השפלה-המקבילה
ממש
 על ארעלי הלילה או ארעלי להיסמיה
 סכינה

קורנר הוא שוליה:

אסוכה לפס אצם ~~המקבילים~~
 לקבל כמסמך-אלזו קבוצה
אילו
 להסמך כפס מהטיוח העלם
 שלט

אצולו- מחקר סוכ החום

לשם פ הטן השזה ארובה אצול של מפלה שולט הקסכול-חום-שמש, מצ
 של כפלי חים, כרל אורט.
 הבין שלט מוצ החום קסור לשמש טוון שהיח קריז והצם של הצץ קר.
 הוצ **להלילה** סוכ החום מצי כמלה של חוקים מחכים וממש, הסזורים כמך
 עקולה בים וזרמים להמשחל שגש אסימי סוכו של החום.

לא היה ממש מלך ולו הוצ אצולו מלצים של ממש אכל רבים הוא בו מלך אכ
 ומזיך כפלה האצולים שמים.
 רבים האמיט כפלה שקוול האטמה הוא כפלה המלצים.

יַיִן דְּקָרָא

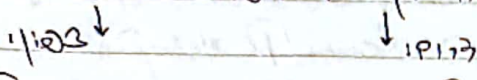
- ט"ז כסלו ק"ן כדאלה ס"ן קמ"ב ז' ב' ה' ס"ו/כ"ב/כ"ב. א"בן ה' י"ג כדאלה
- ש' ח"י ב' ש"קט"וניה והש"ך יצ"ח ה"זיה (ק"ה א"ז: כ"ל) ו"אזו נפ"ט"ו
- כ"גה ב' ש"ה. ח"ב י"זיה ה"ה א"זל י"זיק א"זכ א"זל ס"ה מ"ב א"ז.
- כ"לזיה מ"ז כ"ה א"לפ"ו ש" מ"ז ג"אז"ה, מ"ז"ק"ה א"ל"ס"ה ס"ל"ס"ה, ו"ל"ר"ק"ה
- ו"ש"ה. מ"ז מ"ש"ט"ס כ"פ"ט"ה ו"ל"ז"ו מ"ז מ"ז ש"ה ו"ז" כ"הו"ז ש" פ"ז
- א"ה א"ז"ק פ"ק"ן - ה"ן א"ש"וה א"ה ס"ב"ו ש' הש"מ"ש כ"ז"ט"ק"ה מ"זל ה"ח"ש.
- 1616 - ז"ק"ה מ"ח"ס א"ה"ז"ס א"ז"ז ש' מ"ז"ס מ"ש"ו ש" מ"ז א"ב"ס"ק"ו"ה ז"ל"א
- כ"ה מ"ה כ"ק"ן כ"ה ג"אז"ו נ"ז"ו.
- 1619/11/10-11 ה"ה ק"ז"ה ו"ח"ס ח"וס מ"ש"ה ו"ח"ס ש"ה"ש"ו"ש ל"ו ל"ה ש"ה
- מ"ז"ש א"ה ח"ו י"כ"ט"ט ש' מ"ז"ל ת"ל"ו
- 1629 ת"ש כ"הו"ז א"ה א"ה י"מ"ר מ"ש"פ"י ק"ב ש"מ"ה ה"ה א"ש"ח א"ה
- י"סו"ז"יה ה"מ"ס"פ"יש ש' ה"ז"ל ה"ז"ל מ"ז"ל מ"ז ח"ק ה"סו"ז ש' ה"ל"ס ה"פ"ק"י
- כ"ט"ה א"ב"ט כ"ס"ש ש' מ"ז"ל א"ל"ים (ה"ז"ה, ה"ז"ה) ו"ג"ה מ"סו"ז ז"ז"ז"ה
- ה"מ"ר נ"ש"ס א"קו"ז.
- 1632-1633 מ"ז"ל א"ה"ש"י מ"ז"ל ח"ס"ים ו"מ"ז"ו א"ה ה"ז"א"ז"ה ה"ז"ל"י.
- ה"ז"ז"ה כ"ה ש' סו"ר כ"ז"ס, מ"ה כ"ה"ה, ו"ה"ה א"ה מ"ש"פ"ו ח"י ט"ר.
- 1634/7 ה"ז"ו ח"ל"ל ו"ז"ק"ה מ"ח"ס א"ז"ג ח"ה"ר מ"ז"ל ש"ק"ב כ"מ"ז"ה ל"ו"ה ש' ח"ל"ס
- 1637 ה"ז"א א"ז"ו א"ה ה"מ"ר ח"י ה"מ"ה
- 1641 ה"ז"א א"ז"ג א"ה ה"ה"ז"ה
- 1644 ה"ז"א א"ז"ו א"ה ח"ק"ה ה"פ"ל"ס"ה
- 18/07/1635 ט"ז ח"ה כ"ה כ"ס פ"ס"ן מ"ז"ה ח"י ש"ה א"ז"ה, ה"ז"ז א"ה כ"ה"ז"ה
- 1646/9/27 ח"ב א"ש"ח א"ז"ה ח"ה ח"ק נ"ו א"ך ה"ו א"ה כ"ז"ק כ"ז"ז"ו
- 1649 כ"ז ש"ה מ' ה"ה"ס מ"ז"ו ו"ח"ה ק"ש"י ח"י ש"ה א"ז"ה.
- כ"ה מ' א"ש"ח א"ז"ה ח"ק"ה ח"ל"ה ה"ז"ז"ה ח"י מ"ה ש"מ"ז א"ה ה"ל"ס"ה
- 11/02/1650 כ"ל"ה ב'ן ח"ש"י מ"ה"ז"ז"ה ח"ל"ה ל"מ"ן ח"ל"ה ה"ז"ז"ה ח"ה
- כ"ז מ"ן ו"ח"ה ש"ה.

ד"ה ז"ק"ה כ"ט"י מ"ה קו"ט"ס ומ"ן ה"ז"ו קו"ט"ס

3 אמצעי הלהלח שבקארט מקט כנסת = ההצגות:

1. **מלבי אומסטיצם** - מתן אמי יום 30 אה הנה הפוטסטטי שהוניה אה הדיך

כנסת, ארוסה קשני אלו החקה אקטליס ופוטסטטיס.

איטלה, סבי, ציפ, זמטה הולנד, פליצה, צנחך

מלבי אהולנד הפוטסטטי ציפ, תקולה הון אה צמנו מטי רצס אה אנה צה קטליס.

2. **הסגור** - קטר התחה הוליס 0-30 למקיס אומ שלח אטיאולויס שחטיס

אומזיס קיור פז ששטי, הקיורה של אנה הנה כלורה קטר הסכי אצנו יחך אה המשוקה שלו אהסגור שלהס.

3. צורת הטיקה - סעי אמונה

סעי אמונה הטי סעי שיחורק איב חוקיס שבמקיס אנשיס שיחיליס מחוסר אמונה אציוו הנהגה. הסעי נכח קיורי ראשוו (הנימוז אבאוליס המוניס) וטיסו אופ וינז.

1. חוק של אי אמונה

2. ציוו האמונה

3. תיקור האמונה

סעי של נקטה במקיס אצלה אה ישו הנו אזה משו אחר.

נקט מיל ספק קט מקורה הנה האנשי: **הקיוו ראשוו**

1. **טעמיה החושס** - ינך אפוטטידי. טעמ החקוסט א החושס.

יש הנה טעמיה שיחלה מחושס, החושס הטי צהי יחסי (לוחיוו צצח, גלמלי, למח).

2. **החלום והשגלון** - טעמ החקוסט א טעמ החצמא. (פניקה, אטיחטיה, רסאה)

שגלון - החושס המשגלים קטוחיס שהס צינקים, אולי זמ אט מוסיף

חלום - סטיט חלום אט קטוח שטימ החצמא, אולי אטי חלום חלום כולך.

3. **השז הנה הטי החטי** - ינך אפטיורי, טעמ החצמאקה. (אינטיקה, צאומטרה)

הטי החציו - הטי שנה אט הטי אה שזווס אי לחשוק שלכניס קיזס ונכוס איל אה

פ. שנה אי ק. הטי רצה שטימ אה יטי אקרה זמ קצבייס שטימ

שהס קטוח אמטיס טמו ש - $2+3=5$

השז הטי - זויס אק של מה שיחוט חזיס אה אטימ יהטיס, חווי, האול

הנהגה הצלויס. א מה שחציט הטי שק.

א אה מיל מחשטי שבקארט מתוך אה הקיפו ומקיס אשהו הנה בספק.

מצד דקדוק כתיב את הדין המשל

התורה הפילוסופיה נחשבה מקור הדין העיקרי לפני המצב נשלט ואז הדין המצב החכם
מבין - שמה חכמה אצלו המצב שמקומם כל שיפוט של המצב ואם לא מוסמך חכמה

חכמה - לקרון הוציא נלם טון שהשטה מקומם ה אינצוקרה
דקדוק מחפש את לקרון הוציא החכם, קורה של וצוא שאי אפשר להתייחס בה ספק

קורה אומציה

אפיוני = יצג מוצג = רצונות ← יש יצגה שמקוון לו מחושים

אפיוני יזרי = יצג נחש = אפיוני ← הלכא מחושים, אין בטענה מה שא היה כחולץ

טן אהציר את דקדוק המילואים לשי

ט 3 סוגי ספק:

כמו דיונים → ספק הוסי - ט הליכז - שום דבר לא שווה כיום

ספק קומי - כמו בתקופת של בחירה מקוצץ, חווים אלו אך טן לעבור מוט אספק מצוי
ספק מצוי - רק שלם בזכר אצלו. יטל אחיה צמ רק בתקופת פילוסופי.

הדין של

דקדוק מחפש קורה משל את וצוא. "אני חושב, לכן אני קיים"
טסוח I קיים ספק אני היי אפ השלכתי או אף חשבה מחשבה שלשה

טסוח II היי, אני קיים" אומא היא בהכרח בהלפם שאני מבח אלו אומם אלו קיים
מה השלחה - אפ אוקח' שלחה שר מהטורה יש זה אפ הדינטיים של שלחה.

אך לאחר שמקבים אמה ליש היא מפורזת אפ התכונה הללו - היום האפ לדין אמה
שלחה המשורה היא כן ובה אן אפ אפ ספק

המשל - השלחה יטלה הופסל בקורה שטל אנטט מפיס אמה כפלה אפשוני אינוספיל
של שיטיס אפלו ליו יצגים סנה שיטיס כמא'טלם אהיה זה, קוילו ליש המשלח

ליו טן ארפוס בטח הדין אפ רן קשל וזה ליש כולו חושם

כוח השפלה - כמאלה כוח השפלה שצוי בשל אפ קופל שיה שחשבה אני רוצה.

אנטט מפיס אפ הדינים כמאלה יטלה ההכנה הצורה בט אפ כמאלה הדין
אפ החושם. אנטט מניס אפ הדינים צמ ליל שגל קתם אפ עשה אומם

ורן מן ההכנה שלט אפ הדינים כמחשבה.

החלק היזון שני

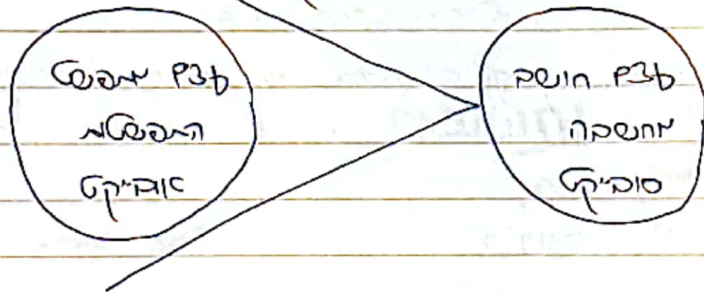
בקורת מחיר אומ"ט אסופיקט - הדבר הודעו היזון הודע שיש יאני:
היאג"י משה זמ אה המסקיז של אלהים.

אן פה טעה אלה - ט אן קצימה לוגי, מחשבה וקיש כא סיח, אוויזינה.
הזכאות של בקורת:

לחור שרצה להוכיח שהודע קים חסין שהודע לא יסו להוכיח שהזול של קים
וכן נכס המושג **המפסל** - כל מה שגבולו החל והודע בו מזנה. עקובה ינה לא
בו מזנה.

היטלה להפסו חלל space זו be to

החלל של בקורת: קט"ו אלהים אונקוסים. יש 2 סופסולות: היחשקה וההפסלה
להיה אופיקט משאלתו אלה בתוך החלל הקרטטיאני

כיום וק' נוספות באחדות דבר

• בקורת של אלה לא סוז לזנה ולטן מלך - חרמי פולטי
טן מעלה פילוסופיה בשגל קהל הקוראן

• היגה המנצח זנה מצב הנסיה וקשב מסוים לואי ה-14 אסר רשמה אה הודע
הפילוסופיה הקרטטיאני. בקורת לא אנה ארוא אה הפילוסופיה שלו: אפילוסופיה השמה
של אונקוסטא ארופה.

• הפילוסופיה הקרטטיאני סוקה אה הסטלטיקה קהנזיה

מקסן - מקום מוסכו שפניד דה המוד- והדוח של רשח אופיה של אנושי מלך ופילוסופיה
למך בלתי הפיקה המפעל של זלואו והקשה המאולגי. דה אחר הדאשונים
(מסן המאולגי) שחזרו כל חשיבה הצב הטסני.

מזנה הימים של אנה מקופה- תלדי מלך ולזב מלתיים לחקור.

לש בקורת אלה אה המנוג' מחכמי ההשגה.

זמ אהמבנה סן מוסן אהן בקורת יש משאלת פילוסופיה.

חברי השקות

1. קטרים - ג'אוז' הונגרי
 2. קרובה של ג'אוז' ופילוסופים - ז'וז'ן אולי אולי וחוק ז'וז'ן ס'ק'צ'ו
 3. ג'וז' הוקס - פילוסוף אנלי
 4. אנטון ארט - ג'אוז' ופילוסוף אינסטיט.
- אחשה הח'י'3 שא'ז'ר א'ה לקוונט השילוס'יה הקרטיט'ונה
המשק'ה של ז'ק'ר'ט א'הש'ו'ר א'ז'ו ח'ן ה'י'פ'וס'ט'ה א'ר'ט'י'ט'ו' ק'י'א'ר.
5. פ'י'ר ז'א'ס'נ'ר - בן ז'וז' של ז'ק'ר'ט
- א'פ'ש'ר א'ה'י'צ' ש'ה'ו'ר א'ז'ן י'ר'ק' של ז'ק'ר'ט ס'ק'ר'ב ה'י'ס'ט'י'ם של ה'י'צ'ל
והפ'יל'וס'ופ'יה ה'ח'ז'ש'י'ם וה'י'ק'ר'י'ם של הפ'יל'וס'ופ'יה הס'ט'ר'וס'ט'ה.
ה'ה' ק'ר'וס' י'א'ר א'י'נ'פ'וס'ט'י'ם ה'א'ק'ו'י'ם א'ז'ל א'ק'ר'ט'י'ט'ו'י'ם.
 6. קרובה ט'פ'ה של ג'אוז'י'ם - ט'פ'ס'ה ז'ז' ה'א'ו א'ז' ז'וז'ן.
 7. פ'י'ר ב'ו'י'צ'ן - ג'א'ר'ט'י'ק'ו'י' ג'אוז'י'ם ש'ו'ל

השקות ותשובות

ק'ת'ו'ה - ה'ס'פ'ק' ה'ה'י'פ'וס'ט'ו'י' (ה'ח'ו'צ'ר)

- ז'ק'ר'ט ח'ס'ב ש'ח'ו'ר י'ו'ל א'ח'ו'ר ז'וז'ק' ה'ה'י'פ'וס'ט'י'ק'ה א'ז'ר'ה ש'א'ר'ה של פ'ל'ו' ח'ק'ו'ה ו'א'י'א'ר.
- ז'א'ר'ס א'ו'ט'ו'ס'ט'י'ם - ה'ז'ב'ו'ט'י'ה ה'י'צ'ל
- ב'ו'י'ט'י'ק'ר - א'י'ן י'צ'ל'ה א'ז'ל י'צ'ל'ה א'ז'ל
- ה'א'ט'ו'ס'ט'י'ק'ה הק'ר'ט'י'ט'ו'י' א'פ'ק'ר'ת א'ז'ו ח'ן י'ס'ו'ז' א'ז'ל א'ז'ל ק'ז'מ'ה ס'ו'ז' של י'צ'ל'ה ר'ז'ו'ל'ה
- ה'ה'י'ז'ו'ט'ה א'פ'ק'ו'ר-כ'ש'ו'ל'ה פ'יל'וס'ופ'יה ו'ט'א'י'פ'ט'ו'י'ה
- ה'י'צ'ל'ה ה'ס'ט'ר'וס'ט'י'ק'ה ב'א'ר'כ'ה ה'ז'י'ן ו'ה'פ'י'ט'ו'י' א'ק'ו'י'ה ה'י'ז'ו'ט'ו'י'
 - א'כ'ו'ט'ו'י'ה של ה'ט'א'י'פ'ט'י'ק'ה
 - ג'א'ו'ר'ה של ה'ה'ס'ב'ה ו'ה'י'א'ר
 - ג'א'ו'ר'ה של ה'י'צ'ל' (כ'א'ו'ט'ו'י' של ז'ב'ה)

שאלה פתולה
בהשגח

- ה'ח'ש'ב א'ן ה'ה'י'צ'ו'ל'ה-כ'ז'ל'ה ה'ח'ל'ה ה'ס'פ'ק' ו'כ'א'פ'ס'ט' ה'ק'ו'י'ט'ו'י' א'ז'ו' = ג'א'ר'ט'י'ט'ו'י'ם
- ה'א'ח'ש'ב'ה ז'ר'י'ה ז'ז' א'כ'ו'ט'ו'י' ו'ז'ז'ל'ה
- ג'א'ר'ט'י'ט'ו'י' ה'ס'פ'ק' ה'י'א' א'ה'ש'ח'ו'ר'ו'י' מ'ז'ל'ה-ק'ז'ו'ט'ו'י' - א'ר'ה'ז'ק'ר'ת א'ז'ל ס'ט'ר'וס'ט'ו'י'ט'ו'.
- י'ש' א'ה'ל'פ'ט'ו'י'ם ש'ז'ק'ר'ט'ו'י' ה'ה' כ'ז'ל'ה ז'ב' ו'ש'א'ר ט'ו'ז'ן א'כ'פ'ה א'ז'ו'ר'ה ש'ת'י'ם. א'י'ה'י'ך ה'ח'ו'י'ן
- ה'ס'פ'ק'ט'ו'י' ה'י'א'ה א'ז'ו'ז' ש'ו'ל'ה ב'א'י'נ'פ'וס'ט'ו'י'ה ו'ה'ל'ק'ר'ן כ'ז'פ'ה של ס'ו'י' ה'י'צ'ל'ה ה'י'ש' ו'ז'ק'ר'ט'ו'י'
 - מ'ז'ו'ה ש'א'ז'ו' ז'י'ך א'ז'ל'ה א'ס'פ'ק'ן
 - א'ך ב'ת'פ' א'ז'ל'ה א' ה'ס'ט'ר'וס'ט'ו'י' ש'ל'ק'ה מ'ק'ו'ס'ט'ה ה'ה'י'פ'וס'ט'ו'י'ה

שאלת הדעה

1. כתיבת המילים הנכונות - בקצרה מציגים בסוף יומא קלוש כפי שהציג שאפילו המילה המתאימה מוסאם בספר.
אך במשקוב טיף למה שקצרה הלי דנים הטה הוא רק למראית העין 'טוב זהו' מתאימה אחרת אבל אומט לא ינולס להעלות לאי על כלמא.
האיצוא לא ~~שמה~~ אמ"מ או שקריה - רק השפוט שטט לעין וואו טאן להשמה
2. האיצוא - ממש בורקיא ומזסא אוביקטיבא
בקצרה מסכי שאיצוא לא ב"מ שמשפס באופן שלי אצל ב' הנוח
המשא האוביקטיבא הוא קצרו טוטו או מ"מ פס

חושבים

אנטיפוזיציב - האנשה של כוח - הטל
קוסמוזוגיה - נסיון להסביר את החיים, מקור (אין כוח), של התא
קוסמוזוגיה - נסיון להסביר את לשי התא
פטיקולריה - זהו X
אנטיפטיק - זהו הטל
מורה - דור
אוזוס - אנטיקה, הכוח השליט האנטי, האנטיקה, השפה, גבונה, ישח, זיאלוז
זיאלוז - כחפה
מגוס - פליזה, ססנו, טל
פיקוסיה - ציור, אלזורה, מרפיה
רזולוציה - הקט, מסנה, נסיון
פיקוסיה - הטל אוור
אן פיקוס - חסר זקול, אנוס
רזולוציה - מצב
פיקוס - Fragment - טקסט או שם, כלי התורה אצל אול
פטיקה ר"י - הטל אנוס
פיקוס - קרב סיווג
פיקוס - FLYX זכנו אנטי כח המאן
פיקוסוס - FLYX זכנו פיקוס
פיקוס - הטל
אנוס - אטיקה: טל, הטל, אנוס
כרוסוס - מאן (מהל סוסוס)
פיקוסיה - אנוס חושב ולא רק זה אנוס חושב
אנוס - כחפה חושבה שחושבה שיש זכנו אנוס
פיקוסיה - " 2 פיקוסיה
פיקוסיה - " 3 פיקוסיה
אנוסיה - פיקוסיה אנוס, התשובה אנוס, אנוסיה
רזולוציה - אנוס אנוס של אוזוס
פיקוסיה קוסטיטי - מקרי
פיקוסיה - אנוס שנוטה, אנוס שיקול/סוכיה doxa

מושגים 2

מטריאליזם - מחזיקים בטענה, המיוזי לא מבינה מבנה של לבני אדם זשקל - א

הזיק שלט אסון אג הזכרים

גאון און - animal rational מההבדל בינו לבין החיה

אוסטראקיס - הצורה של אדם ל-10 שנים

אטלנטיקון - שתי חס

פיסיס - טק

טמס - חוק

אי ציוניה - אושי אסוח הזוכר, בנימצא אושי הנצח שטוחו האזוקר יכל להגן

הצניע - זהטה היום סולו אין מחו

ארטה - הסלחה הטובה, מינה טובה, מלכה

אפורה - מקובה של חוסר מוצו

אקוסיה - אי שליטה

סימפוסיון - משה

איוניה - הנצח - ענין ציונה של עמיה חזיה

סוליס - ליו מונה

פנציה - חטך

פטימולוגי - קסוח אמן

פילוסופיה - אורה (פילוסופיה) (פילוסופיה) (פילוסופיה)

סופיסט - כל מהיאה סופיה; האדם שהנצח אצלו

קריטיס - סוץ של הפילוסופיה

טריאלי - חומרי

יציה - episteme

הנה שליטה - noesis טמס

מחשבה - dianoia הנה מוצח זאוק

אמונה - pistis

ציוני - eikasia

אפורה - לא קשוח מקו

פנציה - חטך (זוק סוץ של סופיסט)

אוסטראקיס - היטה של המנה קסוח אצלו אג של צניע

הפילוסופיה - מוצח

חושק'ים 3

פארמאזיס - האן

זמירזיס - האומן (art)

זיסט - האמן (craft)

טכניק - פקודת האזיזים

זמירזיס - יוצר (ergon)

דמוס - הפך

אנטיגה - אישה (יוצג שיש אנטיגה)

צוואה - הנה (ליו יוצג שהטו בתוך הנה)

פארמקולוגיה (Pharmakologia) - מיושה ביוונה (מפן היתה Pharmacy קה זקוקה)

פארמקוסיס (Pharmakos) מנשל

פארמקוס (pharmakos) מנה לעבאם (היה עפול סאן)

זאוו - צרפעה - טענה של החי

זאוצצטי - מושן אנה שיה למנצל הלטיק

זאוצצטי - מושן שיש שיה למנצל החציש

צוואה - בליט טמן לחונטה וכאן כלמקנה מוצמה (כמו אקסיומה קמאטיקה)

אנטיפוזיציה - האצם ביונה

אנטיפוזיפי - קבנה של אצם

סמולטיקה - שוק של מיליונה ופילוסופיה

מנהם אנטיבטאם הטכס כה טמא

אנטיגן - האמן והנצל קטיונים בהלצה

אנטימוניאל - חוג פוספוקטיקה

זיטיאזיס - זיטיאזיס יורה

זומטו מורי - זגור אה מור

טקיס אוקראטס - מנשר חציש

אפילוי - זמיתם אמושקס און ארמטה שאים גרום סחווה, חושש, מהתקונטה

און ניסיון - מהסקה למסקנה

אפוסטרוי - מהחוויה והניסיון שלו - מהסקה הנפואה לען אל הסקנה הלא יוצמה

קוצטיה - מחשבה פלטיטה

אווירנה - videri למה, מושש שיש אפס לחלוכה ללא - אפילוי

אינטיסקציה - התבונה למנה